

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 534/2014/EL,

15. mai 2014,

makromajandusliku finantsabi andmise kohta Tuneesia Vabariigile

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 212,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu ja Tuneesia Vabariigi („Tuneesia“) vaheliste suhete alus on Euroopa naabruspoliitika. Euroopa — Vahemere piirkonna assotsieerimisleping ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia vahel ⁽²⁾ (ELi-Tuneesia assotsieerimisleping) jõustus 1. märtsil 1998. Vastavalt ELi–Tuneesia assotsieerimislepingule viis Tuneesia 2008. aastal lõpule tööstustoodangu tariifide kaotamise, saades seeläbi esimeseks Vahemere lõunapiirkonna riigiks, kes sõlmis liiduga vabakaubanduslepingu. Kahepoolset poliitilist dialoogi ja majanduskoostööd on edasi arendatud Euroopa naabruspoliitika tegevuskavade raames, millest viimane, arutusel olev kava hõlmab ajavahemikku 2013–2017.
- (2) Tuneesia majandust on märkimisväärselt mõjutanud riigisisesed sündmused, mis olid seotud Vahemere lõunapiirkonnas alates 2010. aasta lõpust toimunud sündmustega, mida tuntakse nn araabia kevadena, ning seejärel piirkonnas, eelkõige naaberriigis Liibüas, alanud rahutustega. Kõnealused sündmused ja halb üleilmne majanduskeskkond, eriti majanduslangus euroalal, mis on Tuneesia peamine kaubandus- ja finantspartner, on Tuneesia majandust väga negatiivselt mõjutanud, põhjustanud majanduskasvu aeglustumise ning tekitanud suure välisrahastamis- ja elarvepuudujäägi.
- (3) Pärast president Ben Ali võimult kukutamist 14. jaanuaril 2011 toimusid sama aasta 23. oktoobril Tuneesia esimesed vabad ja demokraatlikud valimised. Alates sellest ajast on tegutsenud ka riigi põhiseaduslik kogu ja kuigi poliitiline üleminek ei ole kulgenud raskusteta, on peamised poliitilised jõud teinud ühiseid jõupingutusi, et reforme jätkata ja liikuda täieliku demokraatliku süsteemi poole.
- (4) Tuneesia põhiseaduslikus kogus vastuvõetud põhiseaduses on teataval määral suurendatud üksikisikute õigusi ja vabadusi ning soolist võrdõiguslikkust, mis suunab Tuneesiat demokraatia ja õigusriigi suunas.
- (5) Alates araabia kevade algusest on liit mitmel korral väljendanud oma valmisolekut toetada Tuneesia majanduslikku ja poliitilist reformiprotsessi. Seda valmisolekut kinnitati taas 2012. aasta novembris toimunud liidu ja Tuneesia assotsiatsiooninõukogu kohtumise järeldustes. Liidu poliitiline ja majanduslik toetus Tuneesia reformiprotsessile on kooskõlas Euroopa naabruspoliitika kontekstis kehtestatud liidu Vahemere lõunapiirkonna poliitikaga.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 6. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa — Vahemere piirkonna leping, millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Tuneesia Vabariigi vahel (EÜT L 97, 30.3.1998, lk 2).

- (6) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühisdeklaratsiooniga, mis võeti vastu koos Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 778/2013/EL, ⁽¹⁾ peaks liidu antav makromajanduslik finantsabi olema erandlik rahastamisvahend, millega antakse sidumata ja mittesihotstarbelist maksebilansitoetust, et taastada toetusesaaja jätkusuutlik välisrahastamine, ning sellega peaks kaasnema sellise poliitilise programmi rakendamine, mis hõlmaks eelkõige programmitöö perioodil maksebilansi olukorra parandamiseks võetavaid tugevaid kohandamis- ja struktuurireformimeetmeid, samuti peaks see abi tõhustama liiduga sõlmitud asjaomaste lepingute ja programmide rakendamist.
- (7) 2013. aasta aprillis leppisid Tuneesia ametiasutused ja Rahvusvaheline Valuutafond (IMF) kokku kolmeaastases mitte-ennetavas tugilaenus („IMFi programm“), mille maht on 1 146 miljonit SDRi (IMFi arvestusühikud), et toetada Tuneesia majanduslikku kohandamis- ja reformiprogrammi. IMFi programmi eesmärgid on kooskõlas liidu antava makromajandusliku finantsabi eesmärkidega, milleks on lühiajaliste maksebilansi raskuste leevendamine ja selliste jõuliste kohandamismeetmete rakendamine, mis on vastavuses liidu antava makromajandusliku finantsabi eesmärkidega.
- (8) Aastatel 2011–2013 andis liit oma tavapärase koostööprogrammi raames Tuneesia majanduslikule ja poliitilisele reformikavale 290 miljonit eurot toetust. Lisaks anti ajavahemikuks 2011–2013 Tuneesiale programmist partnerluse, reformide ja kaasava majanduskasvu toetuseks (SPRING) 155 miljonit eurot.
- (9) Halveneva majandusolukorra ja tulevikuväljavaate tõttu palus Tuneesia 2013. aasta augustis liidult makromajanduslikku finantsabi.
- (10) Arvestades, et Euroopa naabruspoliitika hõlmab Tuneesiat, peaks tal olema õigus saada liidu makromajanduslikku finantsabi.
- (11) Pidades silmas asjaolu, et Tuneesia maksebilansis on jätkuvalt märkimisväärne välisrahastuse puudujääk ka pärast IMFi ja teiste mitmepoolsete institutsioonide ressursside eraldamist ning seda vaatamata sellele, et Tuneesia on rakendanud jõulisi majanduse stabiliseerimis- ja reformikavasid, on liidu makromajanduslik finantsabi Tuneesiale (edaspidi „liidu makromajanduslik finantsabi“) praeguses erandlikus olukorras asjakohane, et toetada majanduse stabiliseerimist koostöös IMFi programmiga. Liidu makromajanduslik finantsabi toetaks Tuneesia majanduse stabiliseerimist ja struktuurireformikava, täiendades IMFi rahastamisvahendeid.
- (12) Liidu makromajandusliku finantsabi eesmärk peaks olema toetada jätkusuutliku välisrahastamise taastamist Tuneesias, toetades seeläbi Tuneesia majanduslikku ja sotsiaalset arengut.
- (13) Liidu makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel võetakse aluseks täielikud kvantitatiivsed hinnangud, mis käsitlevad Tuneesia täiendavat vajadust välisrahastuse järele, ning võetakse arvesse Tuneesia suutlikkust end rahastada omavahenditest, eelkõige tema käsutuses olevatest rahvusvahelistest reservidest. Liidu makromajanduslik finantsabi peaks täiendama IMFi ja Maailmapanga programme ja ressursse. Makromajandusliku finantsabi suuruse kindlaksmääramisel võetakse samuti arvesse mitmepoolsete rahastajate eeldatavat rahalist panust ning vajadust tagada koormuse õiglane jagunemine liidu ja muude rahastajate vahel, Tuneesias juba kasutatavaid liidu muid välisrahastamisvahendeid ning liidu osalemisega saavutatavat lisaväärtust.
- (14) Komisjon peaks tagama, et liidu makromajanduslik finantsabi oleks õiguslikult ja olemuslikult kooskõlas välistegevuse eri valdkondade peamiste põhimõtete, eesmärkide ja meetmetega ning liidu muu asjaomase poliitikaga.
- (15) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama liidu välispoliitikat Tuneesia suhtes. Komisjoni talitused ja Euroopa välisteenistus peaksid tegema makromajandusliku finantsabi kestuse käigus tihedat koostööd, et kooskõlastada liidu välispoliitikat ja tagada selle järjepidevus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. augusti 2013. aasta otsus nr 778/2013/EL täiendava makromajandusliku finantsabi andmise kohta Gruusias (ELT L 218, 14.8.2013, lk 15).

- (16) Liidu makromajanduslik finantsabi peaks toetama Tuneesia pühendumist väärtustele, mis on liiduga ühised, sealhulgas demokraatiale, õigusriigi põhimõtte järgimisele, heale valitsemistavale, inimõiguste austamisele, säästvatele arengule ja vaesuse vähendamisele, ning ka tema pühendumist avatud, eeskirju järgiva ja õiglase kaubanduse põhimõtetele.
- (17) Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus peaks olema see, et Tuneesia järgib tõhusaid demokraatlike mehhanisme, nagu parlamentaarne mitmeparteisüsteem ja õigusriigi põhimõtte, ning tagab inimõiguste austamise. Lisaks peaksid liidu makromajandusliku finantsabi konkreetsed eesmärgid suurendama Tuneesias riigi rahanduse juhtimise süsteemide tõhusust ja läbipaistvust ja nendega seotud aruandekohustusi ning soodustama struktuurireforme, mis on suunatud jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu saavutamisele, töökohtade loomisele ja eelarve konsolideerimisele. Komisjon peaks korrapäraselt jälgima nii selle eeltingimuse täitmist kui ka kõnealuste eesmärkide saavutamist.
- (18) Selleks et tagada liidu makromajandusliku finantsabiga seotud liidu finantshuvide tõhus kaitse, peaks Tuneesia võtma asjakohased meetmed kõnealuse abiga seotud pettuste, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja tõkestamiseks. Lisaks tuleks sätestada, et komisjon teostab kontrolli ja kontrollikoda auditeid.
- (19) Liidu makromajandusliku finantsabi andmisega ei piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu volitusi.
- (20) Liidu makromajandusliku finantsabi jaoks vajalike eraldiste suurus peaks olema kooskõlas mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud eelarveassigneeringutega.
- (21) Liidu makromajandusliku finantsabi andmist peaks korraldama komisjon. Selleks et Euroopa Parlament ja nõukogu suudaksid jälgida käesoleva otsuse rakendamist, peaks komisjon neid abiga seotud suundumustest korrapäraselt teavitama ning edastama neile asjakohased dokumendid.
- (22) Et tagada käesoleva otsuse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (23) Liidu makromajandusliku finantsabi suhtes tuleks kohaldada majanduspoliitilisi tingimusi, mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis. Selleks et tagada ühtsed rakendamistingimused ja tõhusus, tuleks komisjonile anda volitused pidada Tuneesia ametiasutustega kõnealuste tingimuste üle läbirääkimisi määruse (EL) nr 182/2011 kohase liikmesriikide esindajate komitee järelevalve all. Nimetatud määruse kohaselt tuleks kõikidel muudel kui kõnealuses määruuses sätestatud juhtudel üldreeglina kohaldada nõuandemenetlust. Võttes arvesse asjaolu, et üle 90 miljoni euro suurusel abil võib olla oluline mõju, on nii mahukate tehingute puhul asjakohane kasutada kontrollimenetlust. Pidades silmas Tuneesiale antava liidu makromajandusliku finantsabi suurust, tuleks vastastikuse mõistmise memorandumis vastuvõtmise ning abi igasuguse vähendamise, peatamise või tühistamise suhtes kohaldada kontrollimenetlust.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liit annab Tuneesiale maksimaalselt 300 miljonit eurot makromajanduslikku finantsabi (edaspidi „liidu makromajanduslik finantsabi“), et toetada Tuneesia majanduslikku stabiliseerumist ja reforme. Abi aitab katta Tuneesia maksebilansi vajadusi, mis on kindlaks tehtud IMFi programmis.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2. Kogu liidu makromajanduslik finantsabi antakse Tuneesiale laenudena. Komisjoni volitatakse laenama liidu nimel vajalikud rahalised vahendid kapitaliturgudelt või finantseerimisasutustelt ja laenama need edasi Tuneesiale. Laenude maksimaalne tähtaeg on 15 aastat.
3. Liidu makromajandusliku finantsabi andmist korraldab komisjon kooskõlas IMFi ja Tuneesia vahel sõlmitud kokkulepete või ühiste arusaamadega ning ELi-Tuneesia assotsieerimislepingus ja Euroopa naabruspoliitika raames ajavahemikuks 2013–2017 kokku lepitud ELi-Tuneesia tegevuskavas sätestatud majandusreformide peamiste põhimõtete ja eesmärkidega. Komisjon teavitab korrapäraselt Euroopa Parlamenti ja nõukogu liidu makromajandusliku finantsabiga, sealhulgas abi väljamaksetega seotud suundumustest ning esitab kõnealustele institutsioonidele õigeaegselt asjakohased dokumendid.
4. Liidu makromajanduslikku finantsabi on võimalik saada kahe ja poole aasta jooksul alates esimesest päevast pärast käesoleva otsuse artikli 3 lõikes 1 osutatud vastastikuse mõistmise memorandumi jõustumist.
5. Kui Tuneesia rahastamisvajadus väheneb liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksete perioodil olulisel määral võrreldes algsete prognoosidega, vähendab komisjon antava abi summat või peatab või tühistab abi andmise, kasutades artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlust.

Artikkel 2

Liidu makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus on see, et Tuneesia järgib tõhusaid demokraatlikke mehhanisme, nagu parlamentaarne mitmeparteisüsteem ja õigusriigi põhimõte, ning tagab inimõiguste austamise.

Komisjon jälgib kõnealuse eeltingimuse täitmist kogu liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodi jooksul.

Käesolevat artiklit kohaldatakse kooskõlas nõukogu otsusega 2010/427/EL⁽¹⁾.

Artikkel 3

1. Komisjon lepib vastavalt artikli 7 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusele Tuneesia ametiasutustega kokku liidu makromajandusliku finantsabi andmise eelduseks olevad selgelt määratletud majanduspoliitilised ja finantstingimused, mis keskenduvad struktuurireformidele ja riigi rahanduse usaldusväärsusele ning mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis (edaspidi „vastastikuse mõistmise memorandum”), mis hõlmab muu hulgas kõnealuste tingimuste täitmise ajakava. Vastastikuse mõistmise memorandumis kindlaks määratud majanduspoliitilised ja finantstingimused peavad olema kooskõlas artikli 1 lõikes 3 osutatud kokkulepete või ühiste arusaamadega, sealhulgas Tuneesia poolt IMFi toetusel rakendatavate makromajanduslike kohandamis- ja struktuurireformiprogrammidega.
2. Nende tingimuste eesmärk on eelkõige suurendada Tuneesia riigi rahanduse juhtimise süsteemide, sealhulgas liidu makromajandusliku finantsabi kasutamise tõhusust ja läbipaistvust ning nendega seotud aruandekohustusi. Poliitikameetmete väljatöötamisel tuleb nõuetekohaselt arvestada ka turgude vastastikusel avamisel tehtavaid edusamme, eeskirjadel põhineva ja õiglase kaubanduse arengut ning liidu välispoliitika muid prioriteete. Komisjon teostab korrapäraselt järelevalvet kõnealuste eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude üle.
3. Liidu makromajandusliku finantsabi üksikasjalikud finantstingimused sätestatakse laenulepingus, mille sõlmivad komisjon ja Tuneesia ametiasutused.
4. Komisjon kontrollib korrapäraselt, et artikli 4 lõikes 3 osutatud tingimused oleksid jätkuvalt täidetud, sealhulgas kontrollib komisjon Tuneesia majanduspoliitika vastavust liidu makromajandusliku finantsabi eesmärkidele. Seejuures teeb komisjon tihedat koostööd IMFi ja Maailmapanga ning vajadusel Euroopa Parlamendi ja nõukoguga.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsus 2010/427/EL, millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine (ELT L 201, 3.8.2010, lk 30).

Artikkel 4

1. Komisjon annab liidu makromajanduslikku finantsabi lõikes 3 sätestatud tingimuste kohaselt kolme laenumaksena. Iga osamakse suurus määratakse kindlaks vastastikuse mõistmise memorandumis.
2. Liidu makromajanduslik finantsabi tuleks vajaduse korral eraldada vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Komisjon teeb otsuse osamakset välja maksta kõikide järgmiste tingimuste täitmise korral:
 - a) artiklis 2 sätestatud eeltingimus,
 - b) sellise poliitilise programmi jätkuv ja rahuldav elluviimine, mis hõlmab tugevaid kohandamis- ja struktuurireformimeetmeid, mida toetab IMFi mitte-ennetav krediidikokkulepe, ning
 - c) vastastikuse mõistmise memorandumis kokku lepitud majanduspoliitiliste ja finantstingimuste rakendamine konkreetse ajavahemiku jooksul.

Teine osamakse tehakse kõige varem kolm kuud pärast esimese osamakse tegemist. Kolmas osamakse tehakse kõige varem kolm kuud pärast teise osamakse tegemist.

4. Kui lõikes 3 sätestatud tingimused ei ole täidetud, peatab või tühistab komisjon ajutiselt liidu makromajandusliku finantsabi väljamakset. Sellisel juhul teavitab komisjon Euroopa Parlamenti ja nõukogu peatamise või tühistamise põhjustest.
5. Liidu makromajanduslik finantsabi makstakse välja Tuneesia keskpangale. Vastavalt vastastikuse mõistmise memorandumis kokkulepitavatele tingimustele ja eeldusel, et täiendav rahastamisvajadus leiab kinnitust, võib liidu rahalised vahendid üle kanda Tuneesia rahandusministeeriumile kui lõplikule abisaajale.

Artikkel 5

1. Liidu makromajandusliku finantsabiga seotud laenuvõtmis- ja laenuandmistehingud tehakse eurodes ühe ja sama väärtuspäeva kursiga ning nende puhul ei kohaldata liidu suhtes laenutähtaegade muutmist ning nendest ei tulene liidule valuuta- ja intressimäärariski ega mingeid muid kommertsriske.
2. Kui asjaolud seda võimaldavad ning kui Tuneesia seda taotleb, võib komisjon võtta vajalikke meetmeid, et tagada laenulepingu tingimustesse varasema tagasimaksmise klausli lisamine ning vastava klausli lisamine ka laenuvõtmistehingute tingimustesse.
3. Kui asjaolud võimaldavad laenu intressimäära parendamist ning kui Tuneesia seda taotleb, võib komisjon otsustada esialgse laenu täielikult või osaliselt refinantseerida või asjaomased finantstingimused restruktureerida. Refinantseerimine või restruktureerimine toimub kooskõlas lõigetega 1 ja 4 ega põhjusta asjaomase laenu kestuse pikenemist ega refinantseerimise või restruktureerimise kuupäevaks laekumata põhisumma suurenemist.
4. Tuneesia kannab kõik liidu kulud seoses käesoleva otsuse alusel laenu võtmise ja andmise tehingutega.
5. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu lõigetes 2 ja 3 osutatud tehingutega seotud arengust.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. mai 2009. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 480/2009 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta (ELT L 145, 10.6.2009, lk 10).

Artikkel 6

1. Liidu makromajanduslikku finantsabi rakendatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ ja komisjoni delegeeritud määrusele (EL) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Liidu makromajandusliku finantsabi rakendamisel kasutatakse otsest haldamist.
3. Tuneesia ametiasutustega sõlmitavad vastastikuse mõistmise memorandum ja laenuleping sisaldavad sätteid, millega:
 - a) tagatakse, et Tuneesia kontrollib korrapäraselt liidu üldeelarvest eraldatud vahendite nõuetekohast kasutamist, võtab asjakohaseid meetmeid rikkumiste ja pettuste ärahoidmiseks ning vajaduse korral ka õiguslikke meetmeid, et nõuda tagasi kõik käesoleva otsuse alusel antud ebaseaduslikult omastatud rahalised vahendid;
 - b) tagatakse liidu finantsshuvide kaitse ning eelkõige kehtestatakse konkreetsed meetmed liidu makromajandusliku finantsabiga seotud pettuste, korruptsiooni ja muude rikkumiste ärahoidmiseks ja tõkestamiseks, tehes seda vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, nõukogu määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁵⁾;
 - c) antakse komisjonile, sealhulgas Euroopa Pettustevastasele Ametile, või tema esindajatele sõnaselged volitused kontrollimiste, sealhulgas kohapealsete kontrollide ja uurimiste läbiviimiseks;
 - d) antakse komisjonile ja Euroopa Kontrollikojale sõnaselgelt õigus teostada liidu makromajandusliku finantsabi andmise perioodil ja selle järel auditeid, sealhulgas dokumentide auditeid ja kohapealseid auditeid, nagu näiteks tegevuse hindamine, ja
 - e) tagatakse, et liidul on õigus nõuda laenu ennetähtaegset tasumist, kui on kindlaks tehtud, et Tuneesia on liidu makromajandusliku finantsabi haldamise kontekstis olnud seotud mis tahes pettuse või korruptsioonijuhtumiga või mõne muu ebaseadusliku tegevusega, mis kahjustab liidu finantsshuve.
4. Liidu makromajandusliku finantsabi rakendamise ajal korraldab komisjon tegevuse hindamisi, et kontrollida Tuneesia finantskorra, haldusmenetluste ning sise- ja väliskontrollimehhanismide usaldusväärsust, kui see on abi andmise seisukohast oluline.

Artikkel 7

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantsshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantsshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

Artikkel 8

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga aasta 30. juuniks aruande käesoleva otsuse rakendamise kohta eelnenud aastal ja hinnangu selle rakendamisele. Kõnealuselises aruandes
 - a) analüüsitakse liidu makromajandusliku finantsabi rakendamisel tehtud edusamme;
 - b) hinnatakse Tuneesia majanduslikku olukorda ja väljavaateid ning edusamme, mida on tehtud artikli 3 lõikes 1 osutatud poliitikameetmete rakendamisel;
 - c) näidatakse, et vastastikuse mõistmise memorandumis sätestatud majanduspoliitilised tingimused, Tuneesia jooksvad majandus- ja eelarvetulemused ning komisjoni otsus teha liidu makromajandusliku finantsabi väljamaksed on üksteisega seotud.
2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt kaks aastat pärast artikli 1 lõikes 4 osutatud abiperioodi lõppemist järelhindamise aruande, milles hinnatakse liidu makromajandusliku finantsabi tulemusi ja tõhusust ning seda, mil määral on liidu makromajanduslik finantsabi aidanud kaasa abi eesmärkide saavutamisele.

Artikkel 9

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS
